

William Kolbrener
www.openmindedtorah.com

Torah and the Pleasure Principle

Religion would be the universal obsessional neurosis of humanity; like the obsessional neurosis of children... – Freud, *Future of an Illusion*

Mircea Eliade points out that for what he calls pre-modern, archaic, or traditional societies the present gains its dignity from the past. To be more precise, what has weight in the life of societies and men is that which is forever and has been forever. Present vicissitudes and actions in human life count only insofar as they can be understood as being repetitious of what was before. They are replicas of archetypal events, and real insofar as they are such replicas. The important thing is that these archetypal events always take place, then and now; the replicas are not pale images of them but are evidence of their continuous now. – Hans Loewald

In the view of repetition as described by [Mircea] Eliade for pre-modern societies, repetitions are not active recreations where the emphasis is on the present creator. They are, instead, re-issues or continuations of archetypal events. There is no emphasis on individuality, nor on process with a direction either into the past or into the future, and no emphasis on actively establishing a relationship of sameness or similarity between past and future, which activity would give dignity to the present. – Hans Loewald

I. Greeks

On the eighth day of *Tevet*, the Torah was rendered into Greek, during the days of King Ptolemy, and darkness descended upon the world for three days. *Megilla Ta'anis*

“And the darkness was on the face of the earth.” – *Bereishit* 1.2

מדרש רבה בראשית פרשה ב פסקה ד
וחושך זה גלות יון שהחשיכה עיניהם של ישראל בגזירותין

The darkness on the face of the earth: this is *Yavan*. – *Midrash Tanchuma*

Plato: Adopted from Plato's *Republic* (Book VI)

The Good	Intelligence	
Forms	Knowledge/ Reason	Objective Truth

Visible Objects	Belief/Opinion	

Images/Language	Imagination/Emotion/ Passion	Subjective Truth

II. Power of the Senses

Rabbenu Yonah of Gerondi, *Sharie Tshuva*

ספר שערי תשובה - שער שני אות יב
 עוד אמר שלמה עליו השלום (משלי טו, ל-לא): "מאור עינים ישמח לב שמועה טובה תדשן עצם אזן שומעת תוכחת חיים בקרב חכמים תלין". ויש לכל חכם לב לדעת, כי לא יתכן שחבר שלמה עליו השלום דברים בטלים כאלה חנם בתוך דברי המוסר ויראת ה', בשכבר העיד עליו הכתוב (מלכים א, ה, יא): "ויחכם מכל האדם". אכן זה פשר הדבר: "מאור עינים ישמח לב", העין אבר נכבד מאד, כי יראו בה את המאורות המשמחים את הלב, ונכבדה ממנו האזן, כי ישמעו בה שמועה טובה המדשנת את העצם שאין בו ההרגשה ולא ידושן במאור עינים בלתי בתענוג יתר

King Solomon said, "The light of the eyes rejoices the heart; and a good report makes the bones fat. The ear that hearkens to the reproof of life abides among the wise." All who are wise in heart must know that it is inconceivable that King Solomon wrote empty words. One must understand him as follows "The *light of the eyes rejoices the heart*": the eye is a very noble organ, for through it the illuminations which gladden the heart are seen. Of even greater nobility is the ear, *through which good reports are heard which fatten bone*, which is without feeling, eyesight, except in instances of rare delight, not sufficing to do so...

ספר חדושי אגדות חלק שני עמוד קלא - מסכת גיטין
 ענין מופלג בחכמה, כי האדם הוא אדם **על ידי האוזן בפרט**, ולא ע"י שאר דברים. וזה כי כמו הכלי כאשר הוא גולם אין לו שם כלי, וכאשר יש לו בית קיבול הרי נחשב כלי, ואין האדם בעל הקבלה רק ע"י האוזן, ולכך כל שמיעה מתורגם קבלה, וכאשר האדם חרש הרי האדם נחשב כמו גולם אשר אינו דבר ולא נגמר צורתו האחרונה כלל, רק הוא חומר מוכן לקבלה.

Marahal of Prague: An extraordinary principle: personhood is defined by 'the ear' in particular, and not by anything else. Just as the unfinished materials for a vessel is like a 'golem,' and does not have the status of a vessel, and only earns that status when it becomes a *beit kibal* – a receptacle, so one becomes a person by becoming a *baal kabbala* through hearing. And so hearing is translated by our sages as *kabbala*.

משנה מסכת אבות פרק א
 (טז) רבן גמליאל הנה אומר עשה לך רב, והסתלק מן הספק, ואל תרבה לעשר אַמְדוּת :

Rabban Gamliel said, "Make for yourself a Rav..."

רש"י עשה לך רב: שלא תהא אתה למד לעצמך מסברא, אלה מן הרב ומן השמועה

III. Torah and the Pleasure Principle

ספר תהילים פרק א
 כי אם פְתוּרַת יְהוָה חִפְצוֹ וּפְתוּרַתוֹ יְהִיגָה יוֹמָם וְלַיְלָה :

But his delight is in the law of the Lord; and in his law doth he meditate day and night...

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף יט/א

ואמר רבא לעולם ילמד אדם תורה ואחר כך יהגה שנאמר בתורת ה' והדר ובתורתו יהגה

Avoda Zara: 19a: And Raba said, in truth, a person must first study Torah, and then afterwards meditate upon it...

רש"י עבודה זרה דף יט/א

אח"כ יהגה - יעיין בתלמודו לדמות מילתא למילתא להקשות ולתריך ובראשונה לא יעשה כן שמא יבטל והרב לא ימצא לו כל שעה ועוד לאחר ששנה הרבה הוא מתיישב בתלמודו ומתריך לעצמו דבר הקשה

Rashi, Avoda Zara 19a: after he has immersed himself in Torah, then he will be able to resolve his questions and answer them...

תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף יט/א

לעולם ילמוד אדם תורה במקום שלבו חפץ שנאמר כי אם בתורת ה' חפצו ואמר רבא בתחילה נקראת על שמו של הקדוש ברוך הוא ולבסוף נקראת על שמו שנאמר בתורת ה' חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה

At first the Torah is ascribed to God, and in the end it is ascribed in *his own* name...